

Vladimír Mečiar se chystá s velkou chutí pověsit nikoliv demokracii, ale onu pověstnou slovenskou hvězdičku do souboru sjednocené Evropy. Ano, ano, zrovna takhle nevinně se pitvořili jugoslávští karikaturisté nad událostmi předcházejícími ty naše o dva roky. Všichni si zajisté přejeme, aby tyto t.zv. historické chvíle měly u nás přece jenom jiný průběh. To hlavní, které to však rozhodne nás teprve čeká - rozdělení majetku. I když jsem si v životě prozatím nevystřelil na živý cíl, byl jsem svědkem sprosté vraždy na sovětském důstojníkovi Michailu Suchobokovi od Orla, který prchal z německého zajetí a váhal s přihlášením se u NKVD, neboť byl obeznalý s tím jak Stalin nakládá s bývalými zajatci. Pracoval u nás jako čeledín, což se však neutažilo před banderovci, kteří s ním navázali kontakt, ale po něvadž nepřešel na jejich stranu, jedné noci oknem, ze zadu ho zastřelili, kdy kulka prolétla metr od mé hlavy. Toto je občanská válka a to prosím z té lepší strany. Proto se nám nechce oblékat uniformy, protože za pravdu obyčejně bojují obě strany. Dobro došli Československo! V.H.

U v n i t ř ě í s l a:

1. Emilie Hajná: Žádost o doklad, kterým jsem pozbyla své vlastnické právo.
2. Otekar Z o u f a l ý: Viníky musíme znát. /Nár.polit./
3. Emanuel M a n d l e r: Otevřený dopis Vikt. Hradské.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 9 č. 28

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Voleřík
ČSA 34, 787 01 Šumperk nada: M. Zemanová, J. A. Varga

Uzávěrka: 5.7.92

V Šumperku, dne 28.června 1992

Vážené

Středisko geodézie Šumperk

Zábřežská ul. č. 41

787 91 Š u m p e r k

Věc: Emilie Hajná, bytem ČSA 34, 787 01 Šumperk, žádost o výpis z evidence nemovitostí, identifikací parcel, snímek pozemkové mapy a zejména doklad na jehož základě jsem pozbyla své vlastnické právo.

Předseda ZD Bludov pan František Březina se na mne obrátil se žádostí, abych dokumentovala svůj vlastnický vztah k nemovitostem a to i zpětně, neboť transformační zákon bere do úvahy i vlastnictví nemovitosti, které jsem pozbyla z důvodů uvedených v zák. č.229/91 Sb. Proto prosím, abych mi byla poskytnuta informace s Výpisem z evidence nemovitostí, identifikací parcel a snímkem pozemkové mapy všech parcel, které mi patří a patřily na základě přídeľu č.5 z r.1946 a se kterými jsem do Jednoho zemědělského družstva vstupovala. Jedná se o parcely v katastrálním území Šumperk s čísly parcel na pozemkové mapě 1:1000: 556/9, 556/37, 550/1 a 874.

Dále prosím o zaslání dokladu na jehož základě jsem podle Vašeho sdělení pozbyla vlastnické právo k parcele č.550/1. Jelikož o tento doklad usilují na Vašem úřadě již bezmála dva roky a to bezúspěšně, dovoluji si Vás upozornit, že v případě, kdy Vaší zjevnou neochotou mi bude způsobena majetková škoda, budu náhradu této škody požadovat po Vaší instituci. Rovněž jsou mi známy i osoby, které mi zemožňují být i jen nahlédnout do dokladu, který mne v r.1954 zbavil vlastnického práva ke 3,5 ha orné půdy. Tentokrát tento doklad po mně požaduje předseda ZD Bludov dopisem ze dne 24.6.1992.

Jednání Střediska geodézie Šumperk ve věci poskytnutí dokladu jímž jsem pozbyla vlastnické právo k parcele č.550/1 z r.1954 i když k tomu bylo vyzváno i Krajskou geodetickou a kartografickou správou v Opavě mne utvrzuje v tom, že tento doklad je právně irelevantní - nepísný, neboť na něm chybí to nejdůležitější - můj podpis jakožto jediné majitelky. Nejsm si totiž vědoma, že bych někdy podepisovala listinu ve které bych se zbavovala bez náhrady svého pozemkového majetku. Je charakteristické jak někteří pracovníci Vašeho střediska geodézie v Šumperku i když jsou jim tyto skutečnosti pravděpodobně známy, brání průchodu spravedlnosti a i nadále i když jsem je na tyto skutečnosti vícekrát upozornovala a zřejmě si nepřejí, abych získala svůj původní majetek. Zapomínají však, že feudální okovy jimiž jsem byla připoutána k této půdě bez práva odstěhování mi vyryly na těle i duši příliš hluboké brázdy, než bych je pozapoměla pro rozmar úředníků sloužících už komunistickému režimu při okradání, které dnes už nelze přikrýt bezprávnými listinami bez práva odvolání. Nejedná se totiž jen o mne, ale i o jiné staré nemohoucí majitele jejichž majetek takto lehce nabytý komunistickou mocí přejde nyní do kapes těchže za přispění sametových revolucionářů.

Na vědomí: Ministerstvo zemědělství
Federální shromáždění
ZD Bludov

Emilie Hajná
ČSA 34
787 01 Šumperk

Viníky musíme znát

Otakar ZOUFALÝ

Často se píše a mluví o vinících. Kde to začalo a kde to končí. Kdy začíná konec samostatnosti Československa, kdy začíná konec demokracie, kdo je původcem. Nejpohodlnější je svalit vinu na někoho jiného. Zde hrá velkou roli dobře dělaná propaganda a to „stokrát opakovaná lež se stává pravdou“. Jak prohlásil kdysi Göbbels. Konec samostatnosti naší staré vlasti začíná v březnu 39. Z milosti a s požehnáním Hitlera vzniká samostatné Slovensko, z Čech a Moravy se stává „Protectorát“. Začíná Druhá světová válka, v květnu 1945 dochází k osvobození Československa. Skutečně osvobození? Nějaké divné.

Dr Beneš, který odstoupil ze své funkce a gratuloval ke zvolení prezidentem Dr Háchem, se nevrací z Londýna, kde působí exilová vláda, ale z Moskvy. S požehnáním Stalina — nikým nezvolen — se jmenuje prezidentem a nechává bez obvinění a bez soudu zemřít ve vězení Dr Háchu.

Tak zvaná Národní fronta, sestávající z komunistů, soc. demokratů, nár. socialistů a lidovců, je výtvor zatracené okleštěné demokracie. Polovina národa, dříve organisovaná v jiných politických stranách, je z veřejného života vyřazena. Nerovnováha bez opozice zaručuje vývoj ke zvratu. Po třech letech komunistický puč za Benešovy pomoci končí zdání svobody, je nalito čisté víno. Těch 38% komunistů v prvních svobodných poválečných volbách byli pučisté. Tak zvané „milice“ jsou ilegálně vyzbrojenou partajní armádou. Ti, kteří kolabovali s Hitlerem a v továrnách pilně vyráběli zbraně a granáty proti Spojencům, se spojili s horníky, kteří fedrovali uhlí i na Štědrý den a na Nový rok za krabičku sardinek a láhev rumu, se změnili v kolaboranty se Stalinem. Obdiv, úcta a dík patří těm, kteří tomuto dobrovolnému členství nepodlehli. Za Hitlera je pronásledována, žalářována a popravena především česká inteligence, její pronásledování pokračuje za komunistů. Diktatura dělnické třídy ukazuje co umí.

To je úvod k „pořadníku“ viníků. Kdo zaprodal republiku jsme si řekli. Kdo v roce 1948 zakroužil demokracii krkem, bude pěkně spořádaně pokračovat. V tom komunistickém „Vítězném únoru“ je to vedení, tedy Ústřední výbor KSČ. Ten je volen svými straníky, tedy tehdejší členové KSČ jsou likvidátory demokracie. Od těchto dnů přebírá KSČ odpovědnost za všechno bezprávi a ruinování mravní, hospodářské i ekologické. Zákony jsou podřazeny diktatuře proletariátu, nastává bezprávi. Kolektivní vina neexistuje — to prohlašujeme právě my, kteří jsme kolektivní vinu při-

soudili všem Němcům a provedli jejich odsun s třiceti kilogramy vlastnictví.

Od roku 48 je to ale nejen Ústřední výbor KSČ, ale celé vedení této strany na úrovni krajů, okresů a měst. Viníky persekuce jsou často i ty nejnižší články, domovní důvěrníci, desítkáři atd. Souběžně s těmito skutečnými „vrahy od psacího stolu“ a „zloději od psacího stolu“ nesou odpovědnost — i když jistě menší — kolaboranti s komunisty v tak zvané Národní frontě. Přímé rozhodování o vraždách a krádežích neměli, ale dodávali zdání legalnosti nejméně tím, že „kdo mlčí, souhlasí“. Státní bezpečnost je zařízení komunistické strany, plní její rozkazy. Je nemyšlené, aby tato organizace uskutečnila jakoukoli akci bez příkazu a nebo nejméně bez vědomí těch, kteří její činnost politicky řídili. Vraždy Milady Horákové, generála Píky, Čeňka Pertlíka a těch 278 „oficiálně popravených“ a 8000 bez soudu prostě zlikvidovaných, má své původce. Ruka katů je vedena komunisty. Vrahem je ten partajní orgán, který o zatčení a rozsudku rozhodl. Vrahem je ten prokurátor, který soudil podle „třídního“ práva. Stejně to platí o soudci a přísedících. Vykonavateli, nejednajícími v rukavičkách, ale i to bylo přání mocipánů. Jaká ta příprava byla a jak se lidé lámali, to ukázaly i procesy se Slánským a jeho „skupinou“. I mezi sebou nebyli soudruzi vybíraví. A Státní bezpečnost potřebovala spolupracovníky.

Kdo to byl a jak si je získávali, to je další kapitola. Teď se s tím snad také zabývají čeští zákonodárci. Přihlásil se dobrovolně nebo si tím zachraňoval život? Akceptoval tuto spolupráci, aby se děti dostaly na školu a nebo aby při trestu dvaceti let se dostal za deset let na svobodu na tak zvané „podmíněné propuštění“?

Byly doby, kdy ti, kteří dostali povolení nás, exulanty, navštívit, se museli zavázat, že po návratu budou referovat o každém, s kým mluvili a o čem mluvili.

Byla to také spolupráce? Byli to „informátoři“?

Máme již lustrační zákon — a Akademický senát právnické fakulty Masarykovy university v Brně odmítá jeho aplikaci právě na této akademické půdě. Masaryk se asi obrací v hrobě. Když právníci nerespektují zákon, tak zde něco není v pořádku. A při tom tento zákon tou nejmírnější formou postihuje jen ty nejmenší spolupracovníky Státní bezpečnosti. Myslím, že před soudem by měly stát vraždy, krádeže a omezování osobní svobody. Tyto zločiny a trestné činy, jako obohacování a překupnictví nemohly být stíhány po dobu bezprávi. Tato doba trvala od roku 48 do roku 89. O nějakém promlčení se nemůže uvažovat. Musíme mít stále nějaký vzor? V Německu stojí před soudem soudruh Mielke, uskutečnil-li se návrat Honeckera, má již v Berlíně připravenou celou. Po jejich výpovědích se asi povezeou další. Ani sametová revoluce nesmí nikoho krýt, nesmí nechat bez potrestání vrahy a zloděje.

Lidové noviny z února t.r. uveřejňují jmenový seznam těch, kteří se v srpnu 68 dopustili vlastizrady. Jsou to: K. Hoffmann, Fr. Barbírek, V. Bilak, M. Jakeš, J. Lenárt, Z. Mlynář, J. Piller, E. Rigo, Z. Soják, A. Jindra, D. Kolder, Š. Sádovský, O. Švestka, O. Pavlovský, M. Džúr, Šalgovič, B. Molnár, J. Ripl. Jmenování ve spojení s cizí mocností se pokusili vytvořit „revoluční dělnicko-rolnickou vládu“. Karel Hoffmann zastavil provoz vysílačů v noci z 20. na 21. srpna 68, M. Džúr paralyzoval v té době činnost čs. armády. V Českém deníku z února 92 uzavírá Karel Wirt svůj článek o vinících národní katastrofy tím, že vyzývá generálního prokurátora, aby konal svou povinnost. (Prezident Havel přes kritiku provedl na tomto místě opět personální změnu — vytýkal předchozímu gen. prokurátorovi nečinnost.)

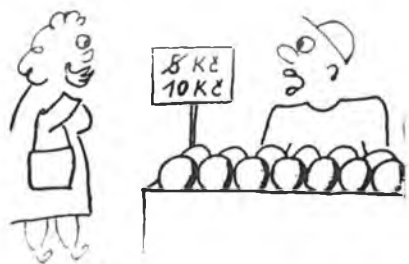
Nechtějme nikoho všet, ale viníky musíme znát a měli by být definitivně vyřazení z veřejného života — jak z politického, tak také z funkcí v hospodářském sektoru. Pokud k tomu nedojde, bude politický život v Československu starými strukturami dále ovlivňován a otravován a průkazně a častěji neprůkazně budou sabotovány všechny nutné změny jak v průmyslu, tak v zemědělství.

„...srdečné díky za souhlas k mému vyjádření k problému asylové politiky. Při takové brisantní záležitosti činí taková slova, jaká jste použili, skutečně velmi dobře. Prosim Vás přesto o porozumění, že vzhledem k početným příspěvům se mohu omezit jen na tuto všeobecnou odpověď. Ještě jednou srdečný dík, Váš...“

Žiji v SRN, ráda bych poznala přítele, vysokoškolačka, od 43 let, který umí mluvit rád. Zn.: „NEKURÁKA“.

Odpověď starosty

(red) Čs. ústřední svaz v Německu v dopise, adresovaném mnichovskému starostovi Georgu Kronawitterovi, podpořil jeho názor ve věci zneužívání asylového zákona mnohými nepolitickými uprchlíky a souhlasil s jeho míněním v zájmu urychleného a spravedlivého asylování i zřízení jej změnit. (Zveřejnili jsme jej v minulém čísle.) V odpovědi na náš dopis starosta města Mnichova napsal:

...a když to šlo od deseti k pěti, tak to se vám taky nelíbilo!

Nezávislý měsíčník

1883 založena

1945 zakázána

1969 obnovena

● Informace

● Kultura

● Politika

● Sport

Pokus o likvidaci LDS

29. 3. se uskutečnily tiskové konference ODA a LDS. Jejich představitelé shodně konstatovali, že orgány obou stran /v případě LDS schůze příznivců V.Hradské/ se usnesly na "integraci ODA a LDS do jedné politické strany, a to formou individuálního vstupu členů LDS a následného dobrovolného rozpuštění Liberálně demokratické strany".

Na společné kandidátky může být z řad stávajících členů LDS zařazen ten, kdo se stal členem ODA nejpozději do 3.dubna 1992. V.Hradská, která bude kandidovat za ODA na jižní Moravě, předvídá "dobu integrace" na minimálně půl roku. O důvodech sloučení řekla, že spočívají v podobnosti programové, "abychom nemátli veřejnost. Spolu vytváříme nový liberálně-konzervativní či konzervativně-liberální blok...".

Současné představitele LDS nazvala V.Hradská politickými skinheady a liberálními fundamentalisty, zaměřenými pouze na destrukci.

Reakce předsednictva LDS na pokus o likvidaci strany

Předsednictvo LDS přijalo dne 29. 3. k pokusu o rozpuštění strany a její včlenění do ODA zvláštní usnesení. Říká se v něm, že akty frakce dr. Hradské "jsou pokusem o likvidaci nezávislé liberální strany, o zmocnění se jejího jména a majetku... obojí by bez aktivní pomoci ODA nebylo možné". Toto bezprecedenční porušení politické kultury nemůže ovšem nic změnit na faktu, že jde o hromadný individuální vstup některých členů LDS z frakce vedené dr. V.Hradskou do ODA. Ve smyslu konference LDS dne 22. 2. t.r., která zvolila "nové vedení strany v čele s Ladislavem Cermanem... naše strana trvá a rozvíjí samostatnou činnost".

Předsednictvo LDS posléze pověřilo výkonný výbor, "aby urychleně podnikl nezbytné právní kroky, které urychleně povedou k tomu, že údajné zrušení LDS dne 29. 3. t.r. bude soudně prohlášeno za neplatné".

První kroky na cestě práva

Dne 1. 4. 1992 informoval 1. místopředseda LDS K.Štindl civilní správní úsek FMV písemně o pokusu dr. Hradské likvidovat LDS a o jeho historii, o "vyloučení" většiny členů z LDS a jejích orgánů, dále o tom, že od republikové konference dne 22. 2. t.r. neoprávněně používala titulu předsedkyně LDS a že, vědoma si "nedůvěry většiny členů LDS obrátila se nakonec o pomoc k ODA".

Dopis předsednictva LDS správnímu úseku FMV končí žádostí "abyste eventuálnímu oznámení o zrušení LDS na základě usnesení výše uvedeného shromáždění ze dne 29. 3. t.r. nevyhověli".

Pozn.: Odpovědní pracovníci FMV nás ujistili, že v žádném případě nemůže dojít k zrušení LDS až do rozhodnutí soudu o obou žalobách, jejichž text předsednictvo LDS dalo FMV k dispozici.

Tiskové konference LDS dne 1. 4. 1992

se zúčastnil 1. místopředseda strany K. Štindl, místopředseda Vl. Vanák a členové výkonného výboru M. Jankovec a E. Mandler. Informovali novináře o pozadí pokusu o likvidaci LDS, o jeho následcích i o krocích, které LDS učiní, aby mu čelila. LDS se sice nebude moci zúčastnit parlamentních voleb, předpokládá však, že to, o čem šlo především - zlikvidovat stranu skutečné demokratické a liberální opozice - se nezdařilo.

LDS se v nejbližší době pokusí učiněné škody odstranit. Zaměří se na spojení základních bodů své politické linie /liberální řešení státoprávní otázky, obrana parlamentní demokracie, podpora liberálních kroků ekonomické reformy, anaha o vyrovnání se s komunistickou minulostí aj./ s regionální prací v oblastech, s rozvíjením spolupráce se sympatizujícími občany i s organizacemi liberálních stran v sousedních státech.

Tato činnost oblastních a místních organizací, koordinovaná zemskými organizacemi a ústředními orgány LDS, by měla vést k výraznějšímu úspěchu strany v příštích komunálních volbách /1994/ a na takovém základě i k získání mandátů v příštích volbách parlamentních.

Otevřený dopis paní dr. Viktorii Hradské

zaslal poslanec FS Emanuel Mandler jako reakci na její obvinění, že on a další členové LDS jsou "političtí skinheadi, liberální fundamentalisté, lidé destruktivního zaměření. Uvažuje o věcné oprávněnosti těchto "zdvořilůstek" a zjišťuje mimo jiné:

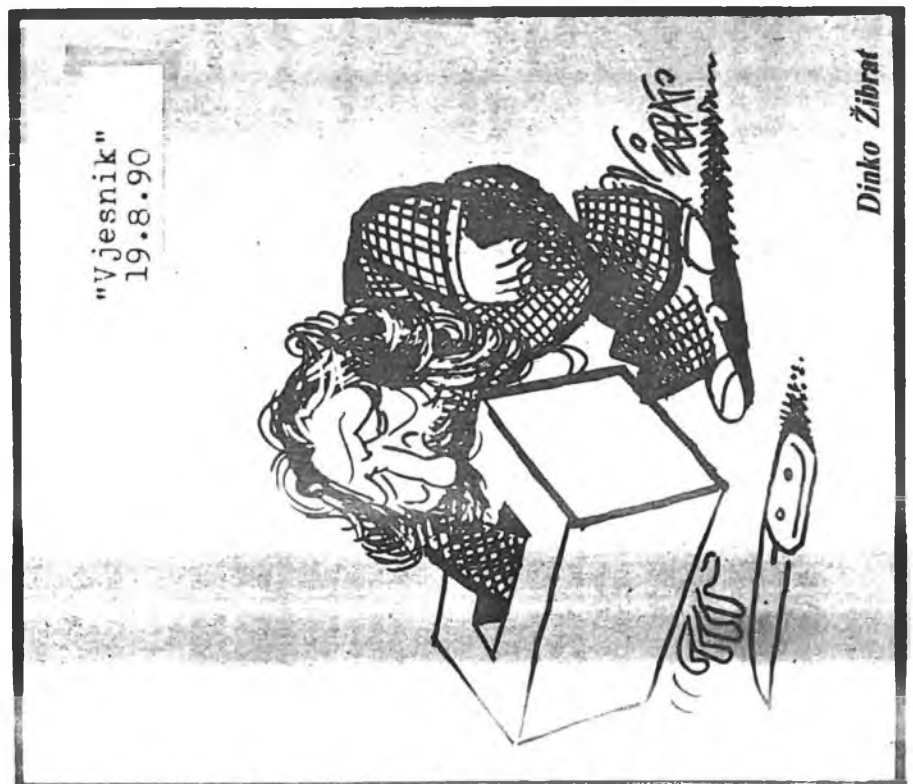
- LDS /Demokratická iniciativa/ se chovala destruktivně už dlouho před listopadem tím, že jako ilegální politická organizace bojovala proti komunistické vládě.
- Tuto destrukci rozšířila DI za demokratické revoluce na kritiku spolupráce OF s KSC.
- On sám destruktivně a fundamentalisticky vystoupil nejprve proti volbě A.Dubčka za předsedu FS a dr.Čalby za premiéra federální vlády po svoboďných volbách.
- Představitelé LDS jako typičtí političtí skinheadi podporovali destruktivní lustrační úsilí komise 17. listopadu, které postihlo "mnoho počťivých soudruhů".
- Destrukce LDS se nezastavila ani před autoritou prezidenta republiky, když chtěl s pomocí lidu zvládnout parlament projevující vlastní názory.
- Fundamentalismus LDS vyvrcholil v /přijaté/ novele §260 trestního zákona, který stává komunistus na roven fašismu.

E. Mandler mimo jiné paní dr.Hradské adresuje doporučení, aby "na příště vůči nám používala zpřesněné nadávky 'skinheadští fundamentalisté'".

ZPRAVODAJ LDS č. 4

uzávěrka 7. 4. 92
redakce: B.Komersová
H.Mahlerová

tel.: 02/80 23 38

"Kobyla, která zdechla nejvíc kope", v Rumunsku to byly stovky mrtvol, u nás jedinci. Na Pavla jsme zapomněli ještě když byl na živu a zapomínáme na něj i po smrti. Nejsme schopni vyšetřit pár hodin a poklonit se hrdinovi.
H.

Luzerne Vás

ke společné vzpomínce na Pavla Worzbu

v neděli 29. 4. 1990.

12:30 hod - mítink na náměstí, následně

uctění památky zesnulého na hřbitově,

14:30 hod - zádušní mše

16:00 hod - varhanní koncert v kostele sv. Václava

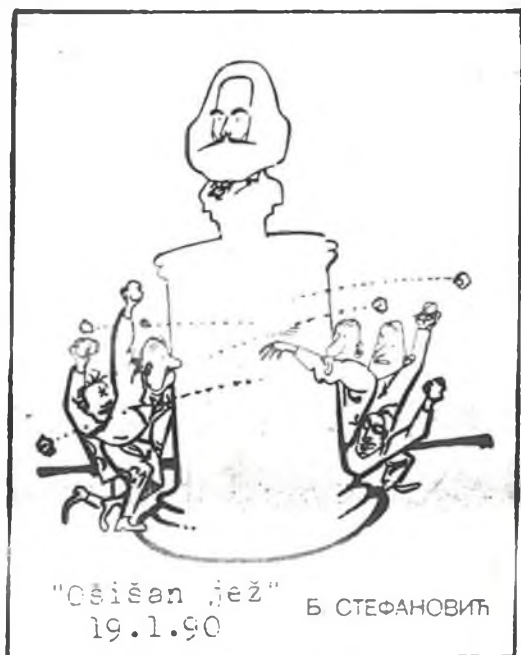
Ubytování předběžně zajištěno. Informace

na tel. č. 0438/22546 řečt. (Hana Juptaerová, L. Svobody 816, 543 01 Prohlábeň).

rodina Worzková
a přátelé

РУМУНИИ

"Eulenspiegel"
č. 5/90

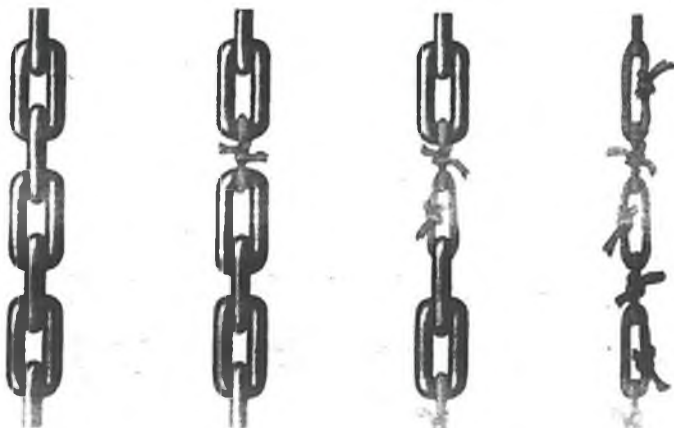

Foto: Jürgen Starke